

ת"פ 24102/04/14 - מדינת ישראל נגד קמרן יסנמהר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24102-04-14 מדינת ישראל נ' יסנמהר

בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עומרית אבני

המאשימה

נגד

קמרן יסנמהר

ע"י ב"כ עו"ד ריטה טהורי

הנאשם

הכרעת - דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

הנאשם מואשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לטענת המאשימה, בתאריך 7.1.2014, בסמוך לשעה 11:42, בסניף בנק איגוד שברחוב בן יהודה בירושלים (להלן: "הסניף") הגיע הנאשם לבנק ודרש מפקיד הבנק רונן ישראל (להלן: "רונן") לברר עניין בנוגע לחשבונו המתנהל בבנק. הנאשם דרש לצלם את מסך המחשב של רונן אולם הוא סרב בטענה שיש במסך גם מידע מסווג על לקוח אחר.

לטענת המאשימה בעקבות סירובו של רונן החל הנאשם להשתולל תפס את מסך המחשב סובב אותו אליו והצמיד את ראשו לפניו של רונן ואיים לנגוח בו.

למקום הגיע פקיד בנק נוסף בשם פבלו גורביץ' (להלן: "פבלו") על מנת לסייע לרונן. הנאשם הרים כיסא לכיוונו של פבלו וניסה למנוע ממנו להתקרב. לאחר מכן ניסה פבלו להזיז את מסך המחשב מידיו של הנאשם. בעקבות זאת הנאשם תפס בעניבתו של פבלו וחנק אותו באמצעותה. רק לאחר שהתערבו עובדים נוספים במקום שחרר הנאשם את אחיזתו בפבלו.

המאשימה סוברת שבמעשיו אלה ביצע הנאשם את יסודותיה של עבירת התקיפה.

עבירת התקיפה קבועה בסעיף 379 לחוק העונשין לפיו:

התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה.

סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר מהי תקיפה:

המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

אין ספק שחניקת אדם באמצעות עניבה נכנסת לגדר מעשה תקיפה על פי החוק, אולם עלינו לבחון האם בנסיבות המקרה דנן האחיזה בעניבה נעשתה "שלא כדין" ומהווה מעשה תקיפה כנדרש על פי החוק.

הנאשם העיד במהלך עדותו בבית המשפט כי:

"אני ניסיתי לצלם את הדף במחשב ופקיד אחד בשם פבלו שראה שאני רוצה לצלם הוא התקרב אליי וראיתי שהוא רוצה לתקוף אותי, להרביץ לי, אז קמתי לברוח והוא הפיל אותי על הרצפה והתיישב עליי. חוץ ממנו עוד ארבעה פקידים התנפלו עליי ... אני רציתי לקום ותפסתי עניבה של פבלו כדי לקום ... כשנפלתי על הרצפה הוא שכב עליי ומכיוון שהיה כבד מאוד הרגשתי שאני נחנק אז תפסתי בעניבתו כדי לקום ...

...

ש. נכון שאתה ניסית למנוע מפבלו להתקרב באמצעות כיסא

ת. בכלל לא היה דבר כזה. איך שראיתי שהוא רץ להרביץ לי אני קמתי מהכיסא כדי לברוח אז הוא דחף אותי והפיל אותי על הרצפה ... יכול להיות כשרציתי לברוח הכיסא נפל או כשפבלו רץ לכיווני הוא פגע ברגל שלו בכיסא ...".

(ע' 54-57 לפרוטוקול הדיון מיום 21.11.2017).

גירסה דומה לגירסתו במהלך דיון ההוכחות בבית המשפט מסר הנאשם באמרתו במשטרה, שנגבתה ביום 7.1.2014 על ידי החוקר משה לויטן (ע' 66-70 לפרוטוקול הדיון מיום 26.12.2017) (מסומנת ת/5):

"... ביקשתי מהפקיד את הצילום של האסמכתא והוא לא רצה לתת לי, אמרתי לו תן לי לצלם את זה באיפון ופתאום חברים של הפקיד באו אלי וקיפלו אותי והפילו אותי על הרצפה 5 אנשים, רציתי לקום ולא יכולתי משכתי לו בעניבה על מנת לקום ולא הצלחתי לקום, כואב לי בגב, יש בבנק מצלמות שתראה את זה היה בשעה 11:28 עד השעה 12:30 ורואים הכול ...

...

ש. מחומר החקירה עולה שתפסת כיסא ביד שלך וניסת לעצור פקיד עם הכיסא ...

ת. עשיתי את זה מכיוון שהם רצו להרביץ לי ... הוא לא רצה לתת לי אז הזזתי את המסך קצת וניסיתי לצלם

...

ש. מדוע תפסת את הפקיד מהעניבה וניסת לחנוק אותו

ת. לא מה פתאום הם נפלו עלי ואני רציתי לקום ואז נאלצתי לתפוס לו בעניבה

...

אני רוצה שתראו את המצלמות ...".

מעדותו של הנאשם עולה שהנאשם הפנה אליו את מסך המחשב של הפקיד רונן על מנת לצלמו אולם לא היה כלל מגע פיזי בינו לבין רונן.

באשר לפקיד פבלו שהצטרף למקום האירוע על מנת לסייע לרונן להתגונן מפניו, הנאשם מכחיש שכיוון כיסא כלפי פבלו וטוען כי לאחר שפבלו אחז בכתפיו והדפו אחורה נפל על הרצפה ופבלו נפל עליו והוא אחז בעניבתו של פבלו על מנת לייצב את עצמו ולנסות לקום.

גירסתו של הפקיד רונן שונה מעט מגירסתו של הנאשם, אולם גם ממנה עולה, שלכל היותר, הנאשם הפך לכיוונו את מסך המחשב על מנת לצלמו ולאיים על רונן בדברים:

"אמר שנעשתה לו טעות בחשבון ... רצה תיעוד של זה ... הוצאתי במסך שלי את התדפיס של החשבון שלו, הוא הסתכל, הוא הסיט את המסך של המסך של המחשב שלי אליו ואמר "אני רוצה לצלם את המסך הזה" ... הייתי מוכן להוציא תדפיס של הפעולות אבל אסור לצלם בבנק ... יש גם במסך מידע על לקוח אחר ... הוא אמר לי "אם אתה נוגע בעכבר, אני עכשיו נותן לך נגיחה בראש" תוך כדי הוא מרים את עצמו מהכיסא שלו והוא הגיע עם הראש מילימטר מראשי ואיים שהוא יינגח בי אם אני נוגע בעכבר ... הוא התחיל להשתולל ולצעוק ולקלל ... פבלו נכנס ואמר לו ללכת. הוא לא הסכים והמשיך להשתולל יותר ולקלל, הוא תופס את פבלו בעניבה ודוחף אותו עד שהגיעו עוד אנשים ששמעו את המהומה השתלטו עליו והשכיבו אותו על הרצפה עד שהגיעה המשטרה.

...

הוא תפס אותו בעניבה וחונק אותו וניסה להפיל אותו"

(ע' 27-28 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017)

מעדותו של רונן עולה שהנאשם תפס בעניבתו של פבלו עוד בהיותם עומדים, בטרם נפלו אל הרצפה.

רונן ממשיך ומעיד כי:

"הנאשם ניסה להפיל את פבלו, הוא תפס אותו בעניבה וניסה להפיל אותו ושניהם נפלו על הרצפה

...

פבלו נכנס ואמר לנאשם להירגע. הנאשם תפס כיסא ותפס לו את העניבה ולא היה מוכן להירגע. כשהנאשם תפס את העניבה של פבלו אי אפשר היה לשחרר את העניבה של פבלו מידו של הנאשם ... הוא קם ותופס לו את העניבה ...

הנאשם תפס את פבלו בעניבה וניסה לדחוף אותו ופבלו ניסה לשחרר את עצמו והם נפלו ואז הגיעו עוד אנשים והחזיקו את הנאשם מלהמשיך להשתולל ...

הם איבדו את שיווי המשקל ונפלו. אני לא ראיתי מי נפל על מי ..."

(ע' 32 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017).

גם הפקיד פבלו מסר את גירסתו במסגרת דיון ההוכחות שהתנהל בבית המשפט:

"אני רואה את הנאשם עומד על הרגליים ומתעמת עם רון ... ומנסה בכוח לסובב את מסך של הבנק לכיוון שלו ... ראיתי את זה דרך המחיצה של הזכוכית ... אומר לו הנאשם "אם אתה נוגע במסך אני שובר לך אותו בראש" ובאותו רגע אני מגיע אל הנאשם כדי לנסות להרגיע אותו. ... הנאשם מצמיד אלי כיסא הנוסף עליו הוא יושב ומצמיד אותו אלי ומנסה בו זמנית לצלם את המסך של המחשב. אני עם שתי הידיים שלי מנסה להרחיק אותו מהשולחן ולוקח אותו לכיוון הזכוכית, אני שם את הידיים שלי על כתפיו ובאותו רגע הוא תופס לי בעניבה בחלק אחד (העליון) ממנו ומדהק אותה חזק ומהרגע שהוא תפס את העניבה הוא כמעט חנק אותי ולא שיחרר ומכוח הדברים שהוא כמעט חנק אותי נפלנו על הרצפה ... אני נפלתי על הרצפה והוא נפל כשהוא תופס את העניבה ולא משחרר אותה. אופיר אביב עובד של הסניף מגיע ומפריד ביננו ...

ש. אמרת שהנאשם כמעט חנק אותך, תסביר

ת. הוא תפס את העניבה שלי ומשך אותה

(ע' 41-42 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017)

מדבריו של פבלו עולה שניגש לעמדתו של רון לאחר שהבחין בעימות ביניהם. הוא ציין שהנאשם ניסה להצמיד אליו כיסא על מנת להרחיקו. במקביל לכך מעיד פבלו שבאמצעות הנחת שתי ידיו על כתפי הנאשם ניסה להרחיק ולהדוף את הנאשם מהשולחן לכיוון הזכוכית של "האופן ספייס" (השטח הפתוח) בו נמצאת עמדתו של רון. רון ממשיך ומעיד שבאותו רגע תופס הנאשם בחלק העליון של עניבתו מדהק אותה חזק וכמעט חונק אותו וכתוצאה מכך נפלו שניהם על הרצפה.

פבלו ממשיך ומעיד כי:

"אני קמתי כדי להרגיע אותו ואז הוא הצמיד אלי את הכיסא. ברגע שהצלחתי להוריד את הכיסא לקחתי אותו לכיוון הזכוכית ושמתי את הידיים שלי על כתפיו כדי להרחיקו.

שאלת בית המשפט - ודחפת אותו אחורה?

ת. עשרים סנטימטר ולא יותר

שאלת בית המשפט- וזה הזמן שהוא תפס לך את העניבה?

ת. בו זמנית

...

שאלת בית המשפט- ואז אתה דוחף אותו עשרים סנטימטר לאחור והוא תופס את העניבה באותו רגע ואז אתה מרגיש שהוא חונק אותך ואתה מנסה להשתחרר איך ...

ת. להוציא לו את הידיים ... בעת שניסיתי לשחרר את הידיים שלו מהעניבה שלי ואנחנו מסתובבים ואז נפלנו ... ברגע שהוא תפס לי את העניבה הידיים שלי שהיו על כתפיו עברו לנסות להוציא את ידיו מהעניבה ולהשתחרר

ש. ... מה קדם למה

ת. זה שאני ניסיתי להרחיק אותו מהשולחן של רונן ובו זמנית שאני מנסה להרחיק אותו הוא תופס אותי בעניבה ... מהמשיכות לנסות לשחרר את העניבה ... הוא קטן אבל יש לו כוח נפלנו ביחד לרצפה".

(ע' 47-48 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017)

מעדותו של פבלו עולה כי תחילה אחז בכתפי הנאשם וניסה להדוף אותו אחורנית וכתוצאה מכך אחז הנאשם בעניבתו, כאשר קיימת מחלוקת בין גירסאותיהם של פבלו ורונן מהן עולה שהנאשם אחז בעניבה בעודם עומדים וכתוצאה מכך נפלו השניים על הרצפה, לבין גירסתו של הנאשם ממנה עולה שאחיזתו בעניבה הייתה רק לאחר נפילתם על הרצפה בניסיון לקום.

אף אם נקבל את גירסתם של רונן ופבלו לעניין העניבה, הרי שבכל מקרה עלינו לציין שפבלו הינו פקיד בנק ולא איש ביטחון ולא היה זה מתפקידו לנסות להדוף את הנאשם באופן פיזי.

כתגובה לכך הנאשם, אדם מבוגר וקטן בממדי גופו, מפבלו הצעיר והחסון יותר, חש מאויים, וככל הנראה, בניסיון להתגונן ולייצב את אחיזתו, אחז בעניבתו של פבלו. בעקבות זאת נפלו הנאשם ופבלו האחד על השני על הרצפה.

לאור האמור אני סובר שניסיון האחיזה של הנאשם בעניבתו של פבלו, האוחז בכתפיו ומנסה להדוף אותו אחורנית, אינו מהווה שימוש בכוח בלתי סביר בהתאם לנסיבות המקרה. מן העדויות עולה, לכל הפחות ספק סביר, שהנאשם לא אחז בעניבתו של פבלו עד כדי חניקה מסוכנת אלא כתגובה להדיפתו אחורנית בניסיון להתגונן ולייצב את עצמו וכתוצאה מכך נפלו השניים לרצפה.

באשר לטענה לפיה הנאשם הפנה כלפי פבלו כיסא על מנת להרחיקו העיד פבלו כי:

"ש. תסביר מה זה אומר 'מצמיד' כיסא

ת. הנאשם הרים את הכיסא באוויר וקירב את הכיסא אליו.

אני לא זוכר אם זה בצורה ישירה אליי ולא זוכר את הגובה של הכיסא אני זוכר שהוא ניסה להרחיק אותי עם הכיסא".

(ע' 44 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017)

הנאשם הכחיש כי כיוון כיסא כלפי פבלו הן בהודעתו במשטרה (מסומנת ת/5) והן בעדות שמסר בפני בית המשפט.

חיזוק להכחשתו של הנאשם לעניין הכיסא ניתן למצוא בדו"ח הפעולה מיום 7.1.2014 בשעה 1:40 שנערך על ידי השוטר מרעי חאזם (מסומן ת/1):

"... הבחנתי במאבטח ... עם עוד שני אנשים משתלטים על החשוד שהיה בשכיבה על הגב והם מחזיקים אותו והחשוד צועק ומקלל ויורק לכל עבר ... החשוד מסר לי כי הוא בא להסדיר את החוב עם הבנק ... והפקידים תקפו אותו ... פבלו מסר כי החשוד ... תמיד מגיע לבנק ומתחיל להשתולל והיום הוא הגיע והתחיל לתקוף את עמיתו לעבודה רונן ואחר כך הוא תקף אותו ותפס לו בעניבה ומתח אותה והחל להכות אותו. ולדחוף אותו. רונן מסר כי החשוד שישב אצלו במשרד החל להשתגע והחל להפוך ניירות ולהפוך את המחשבים ולצעוק ולקלל ולזרוק עליו חפצים שהיו על השולחן. כמו כן שני הפקידים מסרו כי ביחד עם המאבטח הצליחו להשתלט על קמרן ... והורידו אותו לרצפה עד הגעתי מקום".

כאשר דיווחו הפקידים רונן ופבלו לשוטר שערך את דו"ח הפעולה מיד ובסמוך לאירוע הם לא ציינו בפניו את עניין הכיסא. לאור האמור עולה, לכל הפחות ספק סביר האם בכלל ובאיזה אופן הפנה הנאשם את הכיסא כלפי פבלו. סביר להניח שאם עניין הכיסא לא צוין בפני השוטר מיד ובסמוך לאירוע הרי שהוא לא נחוה על ידי הפקידים כתקיפה והדבר אומר דרשני.

עוד חיזוק לגירסת הנאשם אני מוצא בכך שכבר משעת עיכובו, מיד לאחר האירוע, ביקש הנאשם מן השוטר שערכו שיצפה באירוע באמצעות מצלמות האבטחה של הבנק. זאת כפי שעולה מדו"ח העיכוב שנערך על ידי השוטר שהגיע למקום - חאזם מרעי - מיום 7.1.2014 בשעה 12:15 (מסומן נ/1):

"תגובת המעוכב: הם תקפו אותי הכול יש במצלמות בבנק"

הנאשם חזר וביקש מחוקרי המשטרה לצפות באירוע באמצעות מצלמות האבטחה של הבנק גם במהלך אמרתו במשטרה שנגבתה ביום 7.1.2014 על ידי החוקר משה לויטן (ע' 66-70 לפרוטוקול הדיון מיום 26.12.2017) (מסומנת ת/5):

"... יש בבנק מצלמות שתראה את זה היה בשעה 11:28 עד השעה 12:30 ורואים הכול ... אני רוצה שתראו את המצלמות ...".

בפועל בשני הסרטונים שהועתקו ממצלמות האבטחה של הבנק לא ניתן לראות את האירוע שכן האזור בבנק שבו אירע האירוע היה מוסתר בעמוד והמצלמות לא כיסו אזור זה.

בעניין הסרטון של מצלמות האבטחה הרי שעושה רושם שהמשטרה לא ביצעה את חקירתה עד הסוף כדי לוודא שלא קיימת מצלמת אבטחה אחרת שלה זווית צילום טובה יותר לזירת האירוע ואשר הייתה נותנת תמונה ברורה יותר של האירוע.

באשר למצלמות האבטחה העיד רס"מ יצחק בן לולו כי:

" ... קיבלתי צו מבית המשפט ... רפרנט הביטחון לא היה שם. נתתי למזכירה שלו את הצו. כעבור מספר ימים , לא זוכר כמה, הגעתי לבנק בחזרה וקיבלתי את הדיסק ... הייתי שליח.

ש. יצא לך לבדוק אם יש צילום יותר טוב של האירוע?

ת. לא

...

ש. בעצם יהיה נכון להגיד שהגעתי לבנק ונתתי להם את הצו ולא בדקתי בעצמך כמה מצלמות אבטחה יש ומה צילמו ביום האירוע ... וקיבלתי דיסק לידך כשאתה לא יודע אפילו מה שיש בתוך הדיסק

ת. נכון

...

ש. אתה לא יודע להגיד אם מעבר לצילומים שיש בדיסק היו בידי הבנק צילומים נוספים שעונים לדרישות הצו

ת. לא יודע להגיד

...

... אם הייתה בעיה מי שצפה בקבצי הווידאו האלה כמו שאני מבין יש דו"ח צפייה ואם היה חסר משהו היה אפשר לפנות אליי ואומרים לי שחסר משהו אז הייתי מבקש מהם צו בית משפט ... יש לנו בעיה קשה עם בנקים, הם לא נותנים להיכנס למקום שם נמצא המחשוב שלהם ... הייתי מבקש ... זה בכל בנק. אחד, אני צריך צו חיפוש לבנק עצמו ולחפש בבנק את ה-DVR ולתפוס את ה-DVR ובמקום זה ביקשו ממני שהבנק ימציא מסמכים. אני לא יכול לחרוג מסמכותי. אסור לי להיכנס לבנק לעשות חיפוש. אם היה צו לא משנה איפה ה-DVR והייתי מפרק אותו אבל כך לא התבקשתי לעשות".

(ע' 25-27 לפרוטוקול הדיון מיום 11.1.2017)

זאת על אף שמהמייל ששלחה החוקרת מירב בוזנה לשוטר יצחק בן לולו ביום 30.1.2014 (מסומן נ/3) עולה שנדרשת בדיקה פיזית ישירה של מצלמות האבטחה המצויות בבנק:

"... יש לגשת פיזית לבנק עצמו ולבקש מהם להציג בפניך מה תיעדה המצלמה למרות מה שנאמר על ידי המתלונן ובמידה והמצלמה תיעדה נא הסרטון בהתאם".

מן העדויות והמוצגים שבפני (מסומנים נ/3, נ/4 ו-ת/3) הגעתי למסקנה שהמשטרה לא עשתה כל שביכולתה על מנת לברר אם קיימות מצלמות אבטחה טובות נוספות שלהן זווית צילום טובה יותר לכיוון האירוע.

לאור כל האמור, התעורר בליבי ספק שמא אחיזתו של הנאשם בעניבתו של הפקיד פבלו לא הייתה מעשה תקיפה אלא נעשתה כהתגוננות עצמית ובתגובה רפלקסיבית להדיפתו אחורה על ידי הפקיד.

אשר על כן, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של תקיפה על פי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת כוחו עו"ד ריטה טהורי.